

Řádky z Kladna

David Prentis

V příběhu o narození Krista hraje sv. Josef rozhodující roli. Písmo svaté nám nesděluje ani jeden jeho výrok; zato ale jeho rozhodující činy. Josef vyniká tím, že naprosto poslouchá Božím příkazům, které mu anděl sdělí ve spánku. Jsou úžasné a neuvěřitelné. Hlavně ten první, že si totiž má vzít svou snoubenku, která je v jiném stavu ... z Ducha Svatého! Jiný muž by se asi hořce a odmítavě zasmál, ale Josef neváhá a udělá to.

Pak ho vidíme, jak cestuje do Betléma s Marií, která je krátce před porodem, a shání ubytování. Později, po návštěvě mudrců, jedná hned, aby zachránil svou rodinu před zlými úmysly zuřícího Herodesa. Náš obrázek ukazuje, jak svatá rodina utíká do Egypta. Josef je zobrazen jako muž činu, který jedná odhodlaně a rázně, ale bez paniky. Co by dělala Marie bez Josefa – těhotná bez muže? Jak by všechno sama vyřídila v Betlémě a utekla do Egypta? Je to situace nepředstavitelná. Josef je vzorný manžel, ochránce rodiny.

V dnešní době není taková role manžela a otce samozřejmá. Feministky vybojovaly rovnoprávnost a samostatnost žen, „právo“ na potrat, které se stalo kletbou, do které je muži tlačí, a svobodu antikoncepce, aby byly mužům kdykoliv k dispozici. Výsledkem je, že mnozí muži ztratili úctu k ženám, které někteří považují prakticky za zboží, za zdroj zábavy. Muži bývají také znejistěni ve své tradiční roli hlavy rodiny a mají tendenci nechat všechno na ženě, což platí často v otázce regulace početí. S tím se setkáváme někdy i v naší práci, ale přirozená regulace početí je životním stylem, který přímo vyžaduje spolupráci manželů, když má být praktikován úspěšně. Povzbuzujeme manžely k většímu zájmu o plodnost manželky, společné hodnocení záznamů a rozhodování o tom, jestli chtějí s manželkou předcházet nebo docílit těhotenství – aby jako sv. Josef brali na sebe zodpovědnost. Vesměs máme velkou radost z práce s mladými páry s ideálem čistého, pevného a šťastného manželství, živého Boží milostí.

Vaše domácí církev

Shane a Brenda Goettle

V den své svatby jsme, jako všechny páry vstupující do manželství, veřejně dali jeden druhému slib. Oznámili jsme celému světu, že jsme se rozhodli milovat se a obětovat pro vzájemné dobro – že chceme založit svou vlastní církev!

Počkat ... jakže? Založit svou vlastní církev?

Ano skutečně, každé křesťanské manželství je povoláno k formování „domácí církve“. Víme, že církev je tělo Kristova, jehož jsme všichni údy. „Domácí církev“ je tam, kde každý den žijeme jako údy Kristova těla, prostor kde se máme scházet ke společné modlitbě a chválit a učit se žít jako Kristus pro druhé. Tím je popsáno, jak jsme povoláni žít, ale samozřejmě skutečná výzva je v tom, jak dokážeme své povolání naplnovat. V čem spočívá?

Víme, že kněží – služebníci církve jsou povoláni k „chudobě, čistotě a poslušnosti“ – žít tak jak žil Kristus. Mnozí mladí lidé možná řeknou: „No, to nezni moc lákavě. To je přesně ten důvod, proč se nehodlám stát knězem nebo řeholnicí. Manželství je lepší; žádný slib chudoby, čistoty nebo poslušnosti. To je něco pro mne.“

Opak je však pravdou. Když se má Kristus stát středem jejich manželství, jsou i manželé, služebníci domácí církve, také povoláni přijmout chudobu, čistotu a poslušnost. Má-li jejich manželství uspět, musejí oba aktivně uskutečňovat toto trojí povolání. Když je nepřijmou, zvažte následky: manželství poznamenané závislostí na majetku, požitku a ovládnutím ze strany jednoho nebo oba manželů. S takovým zaměřením v jakékoli kombinaci a intenzitě nedosáhne manželství svého plného potenciálu a služba a úkol manželů, ke kterým je Bůh povolal, jsou zadušeny.

Chudoba

Co vlastně znamená chudoba? V domácí církvi to znamená, že dáme nejprve Bohu, pak uspokojíme potřeby (ne přání) své rodiny a konečně štědře využijeme toho co zbude. To samozřejmě začíná nějakým placením „desátku“. Když ne přímo na úrovni 10%, tak alespoň na úrovni, která se blíží finanční oběti. Naše povolání k chudobě také znamená dát se v první řadě do služby životu.

Byli jsme ve velkém pokušení odkládat početí dítěte až do té doby, než zaplatíme naše dluhy ze studií nebo než budeme mít vlastní dům nebo druhé auto. Když se teď díváme na svého syna Dominika, jsme rádi, že jsme tomu pokušení odolali.

Také jsme byli v pokušení odložit druhé těhotenství do té doby, než budeme mít lepší, větší byt. Když se díváme na svou dcerku Ráchel, jsme rádi, že i toto pokušení pominulo.

Jsmo jisti, že nás mnozí považovali tak trochu za blázný, když jsme přivezli domů své třetí dítě v našem jediném autě do dvoupokojového bytu. Když se díváme na Kathryn, jsme moc rádi, že jsme to udělali.

John, naše čtvrté dítě, počaté v 9. a narozené v 10. roce našeho manželství, je opravdu první z našich dětí, které se narodilo až po naplnění všech původně plánovaných podmínek – slušně prostorný dům a dvě vozidla. Teď začínáme 12. rok manželství a uvažujeme: „Kdybychom bývali zůstali na dvou platech, mohli jsme teď mít splacené ty dluhy ze studií.“ Ale když se podíváme kolem našeho rodinného stolu se čtyřmi celkem spokojenými dětmi, které jsou celý den v bezpečí matčiny péče, jsme také rádi, že jsme nepodlehli tomuto pokušení.

Dostalo se nám opakovaně požeňání proto, že jsme se rozhodli dát přednost nesmrtné duši před penězi a investovat naše příjmy do služby životu a lásce.

Čistota

Mysleli jsme si, že manželé nepraktikují čistotu. To je přece jen pro kněze vázané celibátem! Chyba! Čistota vyžaduje, abychom dali sami sebe v oběť. Samozřejmě to znamená, že si jako manželé zachováme věrnost. Tato věrnost nebude ale jen vnější, musí být zažitá uvnitř. Naše srdce, mysl a duše musí být oproštěny od sobeckých romantických a sexuálních očekávání. Toho nedocílíme represivními kontrolními technikami myšlení, ale spíše modlitební obětí romantických a sexuálních potěšení, která plně rozpoznáme a uznáme, ale kterým se odmítneme podřídit. Chvilky pokušení, v kterých jsme přitahováni romantickými a sexuálními představami k jiné osobě než je náš manžel/manželka, jsou příležitostmi k proměnění v Kristu – příležitostmi k modlitbě: „Pane, pomoz mi vidět skutečnost a důstojnost člověka, na kterého teď myslím a obrať mou pozornost ke skutečnosti a důstojnosti mého manžela/manželky.“ Tak proměníme chvíle pokušení (a někdy to vyžaduje velkou námahu) na příležitost k modlitbě a hledání pravdy.

Jako uživatelé PPR také víme, že čistota někdy vyžaduje období sebeobětující lásky. Když máme dostatečně vážný důvod předcházet těhotenství, s modlitbou se zdržíme styku v plodné době. Využíváme ten čas k objevování kreativních způsobů emocionální a duchovní blízkosti. Záměrně se v té době snažíme uvědomovat si společnou lásku a vzájemnou úctu. Nevzdáváme se úplně fyzických projevů lásky. Spíše si v té době vyměníme více polibků, objetí a malých projevů náklonnosti – známek toho, že jsme stále jeden druhému „dárkem“. Zaměřujeme se také navenek a „dáváme se“ našim dětem a lidem kolem nás, kteří mají nějakou nouzi – a to je konečně ovoce čistého života: duše obrácená navenek od sebe sama.

Poslušnost

Domácí církev je také povolána k poslušnosti Boží vůle pro naše rodiny. Poslušnost je v dnešním světě těžká. Kamkoliv se podíváme, najdeme pokušení, které se nám snaží vnutit materialistický, světský názor na rodinu. Denně se musíme znova rozhodovat k ctnostnému životu. Musíme zachovávat desatero přikázání a morální principy církve jako manželé a slovem i příkladem je předávat svým dětem.

Poslušnost se projevuje v aktivním modlitebním životě, který je „trvalý“ v tom smyslu, že dává Bohu každý okamžik celého dne. To vyžaduje přinejmenším

ranní obětování celého dne a večerní zamyšlení nad událostmi dne; přičemž poctivě rozeznáme své chyby a zvážíme nápravu. To nemusí zabrat moc času, ale potřebná kázeň vychovává poslušnou duši.

Snažíme se o časté přijímání svátostí – týdně, nebo když je možnost, denně přijímat eucharistii a často jít ke zpovědi na posílení naší poslušnosti. Nad to se snažíme praktikovat skutky milosrdenství – dávat potřebným a navštěvovat opuštěné.

Budování vlastní domácí církve

Každá „domácí církev“ je jedinečná. Každá bude jedinečná v tom, jak projevuje svůj život v chudobě, čistotě a poslušnosti. Takový rodinný život není sterilní. Nechybí mu bohatství, fyzické a emocionální půvaby, ani vážnost. Je jich plný. Ale když manželé poznají a přijmou své povolání od Boha, jsou tyto věci proměněny a dány do služby Kristu – do služby té „domácí církve“, jejíž budování ohlásili manželé v den svatby.

[CCL Family Foundations, Volume XXX, No. 5, březen-duben 2004, str. 14n.]

Konferencia Aby dojčenie bolo úspešné

Ludmila Bencová

V dňoch 10. – 11. júna 2006 občianske združenie MAMILA v spolupráci so Slovenským výborom pre UNICEF a s Úniou materských centier organizovalo konferenciu s názvom **Aby dojčenie bolo úspešné**. Do príprav konferencie sa zapojila aj naša Liga prekladom anglických diapozitívov do slovenčiny. Prednášajúcim bol popredný svetový expert v oblasti dojčenia a pediater, Dr. Jack Newman, FRCPC, z Kanady. Na konferencii sa prezentovalo všetko, čo je pre úspešné dojčenie potrebné, vrátane toho, čo urobiť, aby sa bábätko prisalo, ako zistiť, či bábätko pije mlieko a či ho má dostatok, ako podporiť tvorbu mlieka, ako postupovať, keď bábätko nedostatočne priberá, ako prekonať problémy s dojčením v prvých dňoch po pôrode alebo neskôr, vrátane otázky dlhodobého dojčenia. Na tejto dvojdnovej konferencii boli prezentované vedecké štúdie a postupy, ktoré predstavujú inovatívny prístup k otázke dojčenia, overený v spomínanej detskej nemocnici v kanadskom Toronte. Súčasťou prednášok bol aj názorný fotografický materiál, spolu s videoukážkami správnych postupov pri dojčení ako i riešenia problémov. Spomínané postupy sa môže naučiť každá mamička a riešenia, ktoré Dr. Jack Newman ponúka, sú riešeniami, ktoré dojčenie nijakým spôsobom nenarúšajú, berú do úvahy pocity matky a podporujú jej sebavedomie. Dr. Jack Newman sa zaoberal aj otázkou viny pri neúspechoch v dojčení, bolesťou počas dojčenia a dojčením, ktoré je sprevádzané zdravotnými problémami dieťaťa alebo matky.

Som rada, že mi Liga umožnila zúčastniť sa tejto konferencie, aby som doplnila svoje vedomosti o dojčení a následne ich mohla využiť pri poradenstve pre Ligu, a nielen tam. Nemusím vám, ani len písať, ako na mňa tento skromný človek zapôsobil. O dojčení som sa dozvedela naozaj dosť, teraz to už len zúročím... Postupne sa v správach oboznámite s niektorými prednáškami tohto výnimočného lekára pediatra. (už sa teším...) Bolo by dobré, ak by ste posielali

svoje skúsenosti s dojčením, aby sme vedeli kde máme slabiny, a čo je potrebné ešte zdokonaľiť, pomôcť...

Redakčná poznámka: Ludka s manželom Jarom žijú v Košiciach, majú záujem stať sa dobrovoľným učiteľským párom LPP a k získaniu certifikátu učiteľského páru im chýba vypracovať už len záverečný test.

* * *

Dlho mi trvalo než som sa dostala k tejto chvíli, ale predsa. Týchto pár riadkov vďaka patrí Vám a všetkým rodinám, ktoré pracujú a žijú pre druhých v službe LPP.

V júni t.r. sme sa s manželom Bystríkom mohli zúčastniť konferencie o dojčení, ktorú prednášal Dr. Newman z Toronta. Bola to pre mňa veľká udalosť. Dojčenie je mojou „srdcovou záležitosťou“, pretože pri dojčení nášho prvého syna som mala dosť veľké problémy a úspešne som dojčila vďaka LPP.

Manžel má od detstva astmu a jeho veľkou túžbou bolo mať manželku, ktorá bude jeho deti dlho a kvalitne dojiť. Robil pre to naozaj všetko. Zoznámil ma s viacerými učiteľmi LPP a ja ako mladá žena a ešte k tomu zdravotná sestra som bola naozaj zahanbená a prekvapená, čo poznal tento mladý muž, ktorého mi dal Pán za manžela. Pomalými krokmi sme sa spoločne učili „zázrakom“, ktoré do človeka vložil Boh. Jedným je i dojčenie. Veľa by som mohla toho ešte napísať, ale vrátim sa ešte jednou myšlienkou k spomínanej prednáške.

Aké milé bolo moje prekvapenie, keď som zistila, že zásady o ktorých MUDr. Newman hovoril boli presne také isté ako to, čo ma už pred šiestimi rokmi učili učiteľia LPP. Ekologické kojenie, bez časového limitu, potreba neustáleho kontaktu matky s dieťaťom, fľaša je „nepriateľ“, otec pri kojení, výživa matky, atď ... Nebudem ďalej písať referát z úžasnej prednášky. Chcela som len poďakovať a podeliť sa s radosťou.

Katka Slaninková z Trnavy

Život je dar od Pána!

V apríli tohto roku som vám telefonovala o pomoc pri riešení problému otehotnenia po takmer 2 rokoch manželstva. Dali ste mi kontakt na veriacu gynekologičku. Mala som dilemu, či ísť za ňou hneď, alebo počkať do letných prázdnin, kedy budem mať viac voľna. Poradili ste mi, nech sa za to modlím a urobím podľa toho, čo budem cítiť. Ja som sa vo viere rozhodla počkať do leta aj vzhľadom na stres a pracovné povinnosti. Chcem Vám s radosťou oznámiť, že som ku nej už nemusela ísť.

Chválim Pána za veľké veci, ktoré mi vykonal. Som v požehnanom stave teraz v 11 týždni. Veci ktoré predchádzali môjmu otehotneniu sú veľmi zaujímavé.

Bývame v rodinnom dome spolu so štyrmi staršími ľuďmi, manželovou mamkou (69r.), ockom (70r.), babkou (87r.) a mojím ockom (71r.), trpiacimi na rôzne vážne choroby. V máji nastala situácia, že postupne babka, po dvoch týždňoch svokra, a po týždni svokor sa dostali do nemocnice všetci mali vážny stav. Mesiac sme chodili na tri rôzne miesta do nemocnice. Bolo to veľmi namáhavé a vnímam to, akoby nás chcel Pán Boh vyskúšať, ako sa v tejto situácii zachováme. Nebolo nám všetko jedno. Pripadala som si ako Jób (ale

úplne doslova). A hoci sú už teraz všetci opäť doma, nie je to ľahké. Kto sa stará o starého človeka to vie veľmi dobre pochopiť.

V júni sme sa s manželom (na jeho podnet – čo bolo pre mňa úžasné) začali modliť Deviatnik k Matke ustavičnej pomoci. Ku koncu som si všimla, že mali by sme ho končiť deň pred mojou predpokladanou ovuláciou. Povedala som si dobre to asi niečo znamená. Verila som, že tentoraz nás Pán Boh vypočuje. Šla som na spoveď povedala som si, že nový život musí prísť do tela s čistou dušou. O dva dni bol aj sviatok Božského srdca. Na tretí deň som pri čítaní zo sv. Písma natrafila na slovo áno. Poviete si, no a čo. Ale pre mňa to veľa znamenalo. Ešte predtým som sa modlila, že ak budem v požehnanom stave nech mi to Pán oznámi tak, že vo sv. Písme – v texte nájdem slovo áno. To slovo ÁNO som behom nasledujúcich 12 dní našla 18 krát (Jer. 29-50). Neuveriteľné! Bežne sa s ním nestretnete. A potom som si urobila tehotenský test, ktorý mi len potvrdil to, čo som už vlastne tušila. Veľmi sa tešíme a každý deň chválim Pána. Verím, že aj vy svojimi modlitbami ste sa o to pričínili. Preto vám chcem z úprimného srdca poďakovať a poprosiť o ďalšie modlitby, aby všetko prebehlo tak ako má.

Henika

Milí manželia Prentisoví,

už je to rok, čo sme mali s vami kurz prirodzeného plánovania rodičovstva a teraz som si uvedomila, čo všetko ste nám dali. Veľmi vám chcem poďakovať v prvom rade za to, že ste nás oboznámili s tým ako sa venovať bábätku. V dobe kurzu bola Barborka ešte len v brušku, teraz je to už krásne sedemmesačné bábo a aj vďaka vám zatiaľ veľmi spokojné. Vďaka vám sme vedeli, že treba Barborku kojiť plne celých šesť mesiacov a vždy, keď si to vyžiada. Bohužiaľ, ešte stále v pôrodniciach vtĺkajú mamičkám do hlavy, že si treba stanoviť intervaly, najlepšie 3 hodiny a kŕmiť len vtedy. A ešte k tomu, že si nemáme nechať robiť zo seba cumlík, že to deti zneužívajú a sú rozmazané. A že ich nemáme nosiť na rukách, aby si na to nezvykli a nedovolili im spať v posteli medzi nami. Podľa mňa je hrozné, že toto mamičky musia počúvať. A bohužiaľ, také ženy, ktoré nevedia čo robiť, sa nechajú presvedčiť. Ešte šťastie, že my sme si od vás niečo pamätali a Barborka pila kedy chcela a koľko chcela, nosili sme ju na rukách alebo v šatke aj niekoľko hodín. A teraz vidíme, že je naozaj spokojná a zatiaľ sa neprejavuje ako rozmazaná. Dokáže sa aj sama zahrať, skoro vôbec neplače a krásne sa na nás usmieva. Takže ešte raz vďaka za váš príklad.

A ešte niečo – Ja som ešte študentka a študujem biochémiu a tak to vyzeralo, že hneď po pol roku budem musieť nastúpiť do laboratória a teda prestať koiť... veľmi som sa toho bála. Vedela som, že to bude ťažké pre Barborku hneď po plnom kojení ju odstaviť. Stále som sa modlila za nejaké riešenie... a Pán ma vyslyšal – v škole mi na dekanáte sami navrhli, že mám radšej nastúpiť neskôr a urobili pre mňa veľkú výnimku, len aby som mohla koiť aspoň deväť mesiacov. A tak ešte kojím a som vďačná za každý deň. Pán je naozaj úžasný a dáva Barborku to najlepšie.

S pozdravom, Mirka M. s Barborkou

Zeptali jsme se jí, ve které nemocnici rodila. Odpověděla:

Rodila som v Prahe U Apolinára. Na priebeh pôrodu sa nemôžem sťažovať, chovali sa k nám super a na Barborckine narodenie môžeme spomínať len v dobrom. No čo sa týka starostlivosti o bábätko, to bolo dosť zlé. Jedna sestrička sa nás aj snažila presvedčiť, že máme dať cumlík, že ten vyrieši všetko. Kludne môj list publikujte, sama sa snažím o tom čo najviac rozprávať medzi mamičkami, hlavne nastavujúcimi.

Odbornice na kojení jsou v Praze v Thomayerově nemocnici, kde působí MUDr. Anna Mydlilová a MUDr. Magdalena Paulová.

Rodina v súčasnom svete – Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje *Jozefa a Simona Predáčovi*

V piatok 24. 11. 2006 usporiadala Teologická fakulta Trnavskej univerzity v spolupráci s občianskym združením Priatelia Aloisiana už II. ročník konferencie *Rodina v súčasnom svete – Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje*. Na požiadanie prodekana fakulty, pátra Ladislava Csontos, sme ako zástupcovia Ligy predniesli príspevok: *Čistota a prirodzené plánovanie rodičovstva – pevné základy zdravého manželstva*. Odozva na príspevok bola veľmi pozitívna. Páter doc. MUDr. Aurel Štefko PhD nás oslovil s ponukou na spoluprácu, aby sme ako manželia širili radostnú zvesť o sexe a manželstve aj na akademickej pôde pre študentov v Trnave a Bratislave v rámci jeho prednášok.

Ocenenie aktivít Ligy

Koncom septembra tohto roku sa nám podarilo vydať novú sadu letákov, zaktualizovanú a doplnenú o nové tituly. Z viacerých pozitívnych reakcií na letáky citujeme z listu otca biskupa Jána Oroscha:

„Ťtivo Vám ďakujem za kompletnú sadu letákov, ktoré ste mi poslali. Myslím si, že sú vypracované na profesionálnej úrovni, aj svojim vzhľadom upútajú pozornosť.

Vyslovujem Vám úprimné Pán Boh zaplať za to, čo robíte pre naše spoločenstvo a Cirkev prostredníctvom aktivít Ligy pár páru v Slovenskej republike. Pozdravujem Vás a k Vašej zásluhnej činnosti Vám vyprosujem veľa síl, dary Ducha Svätého a hojnosť milostí.

S láskou Vám žehná Ján Orosch, biskup, generálny vikár

*My len dodávame, že toto poďakovanie a požehnanie otca biskupa patrí nielen ľuďom z ústredia LPP alebo učiteľským párom, ale aj vám všetkým, ktorí prácu Ligy svojou modlitbou a finančnými príspevkami podporujete. Sadu letákov, ktoré sme pribalili [na Slovensku] k **Novinám z rodiny LPP** prijmite ako náš symbolický darček.*

Prosíme vás všetkých, milí priatelia, členovia, sympatizanti LPP, ktorí používate bezhotovostný bankový prevod, najmä pri obnove registrácie, resp. posielaní svojho príspevku za materiály, uvádzajte ako dopĺňujúcu informáciu vaše meno a priezvisko, aby sme vedeli identifikovať, od koho finančný príspevok prišiel a predchádzali tak nedorozumeniam. Od 1. januára 2007 bude Liga používať výlučne účet: **207 215 6257/0200**. Za porozumenie ďakujeme.

Nový učiteľský pár

Od polovice októbra rozšíril rady certifikovaných učiteľov symptotermálnej metódy PPR nový dobrovoľnícky učiteľský pár, Imrich a Mária Schindlerová z Vaďoviec pri Starej Turej. Na spoločnú cestu životom vykročili vo februári 1996, majú 4 deti (Terezku, Dominika, Štefka a Aničku) vo veku od 1-9 rokov. STM metódu sa naučili z českej učebnice po druhom dieťati (v r.1998) a citujem ich slová: „ zaujalo nás na nej najmä to prepojenie s učením Cirkvi o rodine v podaní Jána Pavla II. – totiž, že tu nejde len o kresťanskú alternatívu antikoncepcie, ale celkovo o postoj voči životu a životný štýl“. Imro je softwarový inžinier, Mária na materskej „dovolenke“ a popri takomto „dovoľovaní si“ študuje druhý rok Náuku o rodine na Inštitúte rodiny Jána Pavla II.

* * *

V súčasnosti je do programu prípravy dobrovoľných učiteľských párov a poradcov zapojených šesť párov a modlíme sa za ďalších spolupracovníkov, ktorí by boli ochotní angažovať sa vo svojej farnosti či spoločenstve ako učiteľia alebo poradcovia symptotermálnej metódy. Možno sa modlíme práve za vás. Ozvite sa!

Konferencie Ligy pár páru

Výročná konferencia Ligy pár páru (LPP) sa tentokrát konala 13.-15. ríjna opäť vo Fryštáku v salesiánskom domě Ignáce Stuchlého, v rodinnej atmosfére. Bylo nás asi 60 dospelých a viac než 50 detí. Byla príležitosť k výmene skúseností, rozšírení znalostí i k osobným rozhovorom. S vdčnosťou jsme uvítali účast P. Stanislava Bindase a P. Vladimíra Šimunka. Zlatým hřebem programu byla pro děti návštěva zoo a horolezecká stěna; pro dospělé živá přednáška Karla Skočovského o teologii těla Jana Pavla II. Vraceli jsme se domu jako vždy povzbuzeni a s novým elánem do práce.

Po konferenci jsme dostali zprávu, že nakladatelství Paulínky vydalo Skočovského překlad knihy Christophera Westa, *Teologie těla pro začátečníky*. Vřele doporučujeme!

Na konferenci se nedostala zástupkyně Ligy Zdeňka Rybová, ale doporučujeme její článek *Působí antikoncepce neblaze na partnerské vztahy?* na <http://www.literarky.cz/?p=clanek&id=3008>.

NOVINY Z RODINY LPP vydává pětkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru v České republice, David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz. Minimální členský příspěvek 130 Kč/150 Sk ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželja Jozef a Simona Predáčovi, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 037-6421426, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk. Kurzy PPR pro manžele a snoubence - 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 300 Kč, v SR 400 Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.